Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 48 741 van 29 september 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 juni 2010 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN BROECK, die loco advocaat D. VAN HEMELRYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die loco advocaten E. MATTERNE en Mr. N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 14 augustus 2009 een asielaanvraag in.

Bij nazicht van de Eurodac-databank blijkt dat verzoekers vingerafdrukken zijn genomen te Samos in Griekenland op 2 april 2009.

Op 24 augustus 2009 wordt verzoeker gehoord in het kader van een eventuele overname door Griekenland. Tevens wordt hem gevraagd zich op 15 september 2009 aan te bieden.

Op 2 september 2009 brengt verzoeker verweerder op de hoogte van zijn woonplaatswijziging bij aangetekend schrijven.

Op 15 september 2009 wordt aan verzoeker via de bijlage 26, gevraagd zich op 15 oktober 2009 opnieuw aan te bieden.

Op 14 oktober 2009 worden de Griekse autoriteiten verzocht verzoeker over te nemen op grond van artikel 10, (1) van de Europese Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Dublin-II-Verordening).

Bij gebrek aan antwoord van de Griekse asielinstanties wordt Griekenland op basis van artikel 18.1 van de Dublin-II-Verordening op 10 maart 2010 geacht stilzwijgend in te stemmen met de overname. Met een Tacit Agreement van 10 maart 2010 wordt Griekenland op de hoogte gebracht.

Op 17 juni 2010 wordt vastgesteld dat verzoeker ondergedoken is en de overdracht dient te worden uitgesteld.

Op 21 juni 2010 neemt de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 28 juni 2010. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de Minister van . / de gemachtigde van de Minister van gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid dd. 21.06.2010 (1)(2)
wordt aan M.F. (…)
geboren te (…)
het bevel gegeven om uiterlijk op 03 juli 2010 (datum aanduiden)het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de' documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :
Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1 ° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, de betrokkene werd opgeroepen om zich aan te bieden op 15.10.2009. hij gaf hieraan binnen de vijftien dagen geen gevolg. Bijgevolg wordt hij geacht afstand gedaan te hebben van zijn asielaanvraag (art. 51/5§1 alinea 3 - wet van 15-12-1980). Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoeker betoogt het volgende:

"Verzoeker meent de volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing:

Schending van het algemeen beginsel van goed bestuur.

Zoals reeds supra gesteld wordt verzoeker op heden verweten geen gevolg te hebben gegeven aan de oproeping teneinde zich aan te bieden dd. 15.10.2009, noch hierop binnen de 15 dagen te hebben gereageerd, wat overeenkomstig artikel 51/5, $1 alinea 3 van de Wet van 15 december 1980 neerkomt op het afstand gedaan hebben van diens asielaanvraag.

Verzoeker is echter formeel wanneer hij stelt geen dergelijke oproeping ontvangen te hebben, wel integendeel.

Daarbij dient opgemerkt te worden dat verzoeker dd. 02.09.2009 een adreswijziging doorgaf waar hij zich vanaf dan is gaan vestigen aan de (…) ZEMST, waar hij voorheen woonstkeuze deed aan de (…) BRUSSEL.

Verzoeker vermoedt dan ook dat er zich hieromtrent een administratieve vergissing moet voorgedaan hebben, waar de oproepingsbrief waarschijnlijk verstuurd zal geweest zijn naar diens voormalig adres waar hij woonstkeuze gedaan had, zijnde aan de (…) BRUSSEL.

Dat het dan ook geenszins getuigt van goed bestuur wanneer verzoeker op dag van vandaag zou verweten worden geen gevolg te hebben gegeven aan diens oproeping(en) teneinde zich aan te bieden, nu nergens uit blijkt dat verzoeker wel degelijk correct opgeroepen werd.
Tot slot wenst verzoeker nog op te merken dat hij intussen getracht heeft te leven normconform aan de Belgische zeden en gewoonten."

2.2 Waar verzoeker de schending aanvoert van het algemeen beginsel van goed bestuur en betoogt dat het geenszins getuigt van goed bestuur om verzoeker te verwijten geen gevolg te hebben gegeven aan de oproeping terwijl nergens uit blijkt dat hij correct opgeroepen werd, voert verzoeker in wezen een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan.

In het verzoekschrift wijst verzoeker erop dat hij geen oproepingsbrief heeft ontvangen om zich te komen aanmelden op 15 oktober 2009 en hij meent dat het om een administratieve vergissing gaat aangezien de oproepingsbrief waarschijnlijk naar zijn oude adres werd verzonden terwijl hij op 2 september 2009 zijn adreswijziging heeft doorgegeven.

In de nota met opmerkingen wijst verweerder op het feit dat verzoeker, naar aanleiding van zijn asielaanvraag, op 14 augustus 2009 werd verzocht, door middel van de bijlage 26 (registratiebewijs van de asielaanvraag), om zich opnieuw aan te melden op 24 september 2009. Verzoeker heeft zich aangemeld op 24 september 2009. Opnieuw werd verzoeker, door middel van de bijlage 26 verzocht om terug te komen op 15 oktober 2009. De bijlage 26 werd aan verzoeker afgegeven overeenkomstig de artikelen 71/4 en 73 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit). Verweerder vervolgt dat aangezien verzoeker heeft nagelaten zich aan te melden op 15 oktober 2009 en niet gereageerd heeft binnen de 15 dagen, artikel 51/5, §1, alinea 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) wordt toegepast en verzoeker wordt geacht afstand te hebben gedaan van zijn asielaanvraag. Bijgevolg wordt aan verzoeker terecht, met toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

De Raad stelt vast, aan de hand van de stukken in het administratief dossier, dat verzoeker naar aanleiding van zijn asielaanvraag op 14 augustus 2009 in het bezit werd gesteld van een bijlage 26. Op dit formulier is vermeld dat verzoeker zich dient aan te bieden op 24 augustus 2009. Verzoeker heeft zich aangemeld op 24 augustus 2009. Vervolgens is op de bijlage 26 vermeld dat verzoeker zich dient aan te bieden op 15 september 2009. Verzoeker heeft zich aangemeld op 15 september 2009. Vervolgens is op de bijlage 26 vermeld dat verzoeker zich dient aan te bieden op 15 oktober 2009.

De Raad stelt vast dat artikel 71/2*ter*, § 1 van het Vreemdelingenbesluit het volgende bepaalt: *"Wanneer de vreemdeling, in het kader van de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek, wordt opgeroepen of om inlichtingen wordt verzocht, maakt deze oproeping of dit verzoek melding van de inhoud van artikel 51/5, §1, vijfde lid, van de wet.*"

Artikel 51/5, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt: "*Indien de vreemdeling binnen de vijftien dagen na verzending geen gevolg geeft aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen, wordt de vreemdeling geacht afstand gedaan te hebben van zijn asielverzoek."*

Onderaan de bijlage 26 is duidelijk vermeld dat indien geen gevolg wordt gegeven aan de oproeping of de vraag om inlichtingen binnen de vijftien dagen na de verzending ervan, de betrokkene wordt geacht afstand te hebben gedaan van zijn asielaanvraag.

Aangezien verweerder vaststelt dat verzoeker zich op 15 oktober 2009 niet is komen aanmelden, hetgeen niet wordt betwist door verzoeker en binnen de vijftien geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping, hetgeen overeenstemt met de stukken van het administratief dossier en niet wordt weerlegd door verzoeker, is het niet kennelijk onredelijk, noch onzorgvuldig dat verweerder het wettelijk vermoeden, dat verzoeker wordt geacht afstand te hebben gedaan van zijn asielverzoek, toepast.

De bestreden beslissing, waarin wordt vastgesteld dat verzoeker zich niet heeft aangeboden op 15 oktober 2009 en hieraan geen gevolg gaf binnen de vijftien dagen en hierdoor wordt geacht afstand te hebben gedaan van zijn asielaanvraag, is niet genomen met schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker betwist, voor het overige, niet dat hij niet in het bezit is van een geldig paspoort met geldig visum waardoor het bevel om het grondgebied te verlaten op correcte wijze is genomen.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN N. MOONEN